

DEBRECZEN

A DEBRECZENI ÉS VIDÉKI FÜGGETLENSÉGI PÁRT KÖZLÖNYE.

MEGJELEN NAPONKINT PENTEZ ÉS VASARNAP KIVÉTELEVEL.

Előfizetési árak:
 helyben, vagy postán küldve:
 Egész évre 10 ft — kr.
 Félévre 5 — —
 Negyedévre 2 — 50 —
 Egy órá 1 — —
Egyes szám 4 kr.

A lap szellemi részét illető minden közlemény a szerkesztőségbe (Főter 1828. sz.) bormentve küldendő.

Előfizethető helyben:
 Teleki K. Lajos könyvkereskedésében és a kiadóhivatalban (Főter 1828. sz. alatt).

Hirdetési díj:
 Négy soros hirdetés első napján 5 kr., második napján 4 kr., harmadik napján 3 kr., negyedik napján 2 kr., ötödik napján 1 kr., hatodik napján 1 kr., hetedik napján 1 kr., nyolcadik napján 1 kr., kilencedik napján 1 kr., tizedik napján 1 kr., tizenegedik napján 1 kr., tizenkettedik napján 1 kr., tizenharmadik napján 1 kr., tizennegyedik napján 1 kr., tizenedik napján 1 kr., tizenötödik napján 1 kr., tizenhatodik napján 1 kr., tizenhétedik napján 1 kr., tizennyolcadik napján 1 kr., tizenkilencedik napján 1 kr., harminc napos hirdetés 30 kr., hat hónapos 180 kr., évi 360 kr.

Hirdetést vagy reklámot megvásárolni a kiadóhivatalban (Főter 1828. sz. alatt).

Szövegi közlemények minden nap 50 kr., záró 50 kr., záró 50 kr.

Hirdetéseket felvételre a szerkesztőségben és kiadóhivatalban (Főter 1828. sz. alatt).

Közíratok nem adóznak vissza.

A függetlenségi és 48-as párt Kossuth fiainál.

Kossuth Lajos fiai az ország összes küldöttségei között legerősebb a függetlenségi és 48-as párt tagjait fogadják, kik ugyszólván teljes számban jelentek meg vasárnap este a Hungária-szálloda elfogadó termében.

Kossuth fiai lakásukról az elfogadó terembe lépve, a párt tagjai lelkes éljenzéssel fogadták őket, kik meghajtották magukat s a képviselők által alkotott felkör közepén foglaltak állást.

Justh Gyula pártelnök kilepve a félkörből, a következő beszédet intézte Kossuth fiához:

Magyarország függetlenségi és 48-as pártja nevében üdvözlöm Önöket, a nemzet megváltójának hozzá méltó fiait. Üdvözlöm Önöket magyar földön, magyar barátsággal, testvéri szeretettel. Nagy bánatunkban, nagy keservünkben csak azon remény nyújt vigaszt, hogy a nemzet nagy halottjának vért vissza fognak jönni magyar hazájukba s itt velünk, a mi sorainkban küzdeni fognak magyar hazánk állami önállóságáért, függetlenségéért.

Legyenek meggyőződve, tisztelt Uraim, hogy az Önök visszatértét nemcsak mi óhajjuk, hanem forrón óhajja azt minden igaz magyar. Mert az Önök pusztá jelenléte képes lesz felrázni tespedéséből a szunnyadó magyart. Önök dicsőült atyjok szent emlékének tartoznak azzal, hogy visszatérve közénk, nagy nevével fényes tevéseikkel előmozdítsák a magyar nemzet ügyét s közreműködjenek a haza jövő boldogságának megvalósításában. — A magyarok istene tartsa meg Önöket erőben, egészségben, sokat szenvedett hazánk örömére, boldogságára!

Kossuth Ferenc a megindultság hangján erre körülbelül a következőket válaszolta:

Mély fájdalomunkban a nemzetnek igaz és nagy részvéte nyújt vizsgálatást. Mikor elértünk a haza határaihoz, akkor láttuk azt, hogy mi nem állunk egyedül, mert atyánk a magyar nép műhóinak atyja volt és így mi itthon testvérekre találtunk. (Ugy van! Ugy van!) Miután atyánknak végrendelete nincs, elhatároztuk, hogy őt hazahozzuk, mert azt akartuk, hogy ne vándoroljanak ki messze idegenbe a magyar nép ezrei, hanem, hogy reáborulhassanak sirhalmára és ezzel megemlékezzenek mindig ő róla és hogy ki volt ő a magyar nemzetnek. Mi elmondhatjuk, hogy már sokat szenvedtünk eddig is a hazáért, (Ugy van, ugy van!) mint gyermekek börtönben, később bujdosásban eleinte öntudatlan, később mint férfiak, szabad elhatározásból. Tetűk ezt a haza ünni szeretetből, (Élénk éljenzés) de most, amidőn még atyánk hamvaira alig hullottak le a sirhantok, nem szeretnők, ha a pártviszály szétbontaná a szeretetnek kapcsát, ami most a magyar nemzet fiai a ravatal fölött összekötötte. Mi u y tudjuk, hogy minde a magyar ember lelkének mélyén egyaránt be van véve a független Magyarország eszméje, eltérők lehetnek a nézetek, az eszközök és módokra nézve, de a végcél mindenkinél ugy.nez. Épen azért én most nem is akarok politikát üzni, csak megköszönni Önöknek és mindenkinek a tanúsított igaz és őszinte részvétet. Hisz a jelenet, a mi a mai gyászünnepély végén lejátsszódott, még most is mindnyajunk lelkét el kell, hogy töltse, midőn Péchy Tamás felvette a függetlenségi zászlót és kimondotta, hogy a ki erre hűséget esküdött egyszer, az

hütelén ezen zászlóhoz nem is lehet soha. Mélyen meghatottak engem ezek a szavak. Ezekből láttam, hogy atyánk valóban kétszeresen jutott a napokban a mennyországba. Egyszer a lelkével és másodsor testének eltemetése alkalmával szellemével, mely a hazaszeretet szelleme volt és amely általánosnak mutatkozott. E hazaszeretet lengje át mindnyajunk lelkét és működését. (Élénk éljenzés.)

Ezután Kossuth Lajos Tódor a következőket mondta:

Engedjék meg, hogy bátyám szavaihoz csak egy gondolatnak adhassak én is kifejezést. Édes Atyánk örökségül két dolgot hagyott hátra: a hazaszeretetet, de egyuttal elvet és eszméket is. (Élénk éljenzés.)

A nagy szónoki hévvel elmondott kijelentés után Kossuthnak mindkét fia megcsókolta Justh Gyula pártelnököt s azután a párt minden egyes tagjával melegen kezelt szorított. Mire a képviselők lelkes éljenzések között elbucsztak közülük.

Uralkodók találkozása.

A német császár Bécsben.

Bécs, ápr. 1. Mint most végleg meg van állapítva, a német császár április 13-án, pénteken, érkezik meg Bécsbe. Udvari különvona délelőtti 11 órakor fog odaérkezni. Ha az idő kedvező lesz, II. Vilmos Schönbrunnban fog lakni. A császár egy napot tölt Bécsben, aztán április 14-én, Karlsruhn át Heszzenbe utazik, Lajos hesseni herceg esküvőjére.

Fejedelmek Velencében.

Velence, ápr. 1. Az itteni Palazzo Reali Umberto király parancsára berendezik a német császári pár számára, mely a legközelebbi időben két napot fog ott tölteni az olasz királyi párral egyetemben. Crispi Velenczébe kíséri Umberto királyt.

A czár és II. Vilmos.

Pétervár április 1. Az a hír, hogy a czár már legközelebb találkozik valamely határállomáson a német császárral, nem igen talál hit-lre. Ellenben bizonyosnak tartják, hogy a két uralkodó az őszszel találkozik majd.

Kossuth, mint pénzügyminiszter.

Kossuth Lajos első pénzügyminiszter volt Magyarországon a k. Ha nem is tett volna egyebet, mint azt, hogy a vész és vihar közepette képes volt az ország adminisztrálására és a háború költségeinek fedezésére eszközöket előállítani, akkor is első és kiváló helyet érdemelné hazánk legnagyobb alkotó erői sorában.

Az első magyar felelős miniszterium tagjai voltak: Bathányi Lajos gr. miniszterelnök, Deák Ferenc igazságügyi, Széchenyi Istvan gr. közmunka, Kossuth Lajos pénzügyi, Eötvös József báró vallás- és közoktatásügyi, Szemere Bertalan belügyi és Kulanzál Gábor ipar- és kereskedelemügyi miniszter. Minő nevek, minő alkotó erők! Mekkora fokra emelték volna Magyarországot felvirágzását és férfiak békés időben, kedvező körülmények között!

De a mily kiváló erők állottak a kormányzás élen, ep oly rendkívül, legőzhetőbbnek látszó akadályok toronyosultak a kormányzás elé.

A 48-iki törvényhozás tabula rasát alkotott: eltörölte a legelső régi intézményt s helyükbe mesés gyorsasággal állított új, modern intézményeket. Hogy ezen új intézményekkel szemben minő feladatokat vártak a kormány azon tagjaira, a kiknek kezébe helyeztetett az ország pénz- és gazdasági ügyeinek intézése, azt a következők felelítése után mérlegeljük: Hányzott, tehát megalkotandó volt a birtokállapot összeírása, a birtokkataszter és a hitelek könyve; a közös teherviselés elvének elfogadása és a megváltozott birtokviszonyok folytán az adórendszer egészen újra kellett alakítani s általában új pénzügyi politikát inauguralni; Magyarországot egyenesen és szándékosan az osztrák örökös tartományok előnyére kizsákmányoló, II. József 1751-ben életbe

léptetett rendelete által szigorított gyarmati rendszer helyett egészen új vamszabályok voltak alkotandók; közlekedési utakat kelle teremteni, fejleszteni a gyár- és kézműipart s az ország mezőgazdaságát fel kelle szabadítani Bécs uralma alól.

Mindez és sok ezekből kiágazó egyéb teendő meg béke idején is igénybe vette Kossuth, Széchenyi és társaik egész alkotó erejét, hat meg akkor, midőn a változott viszonyok eleibe léptével egyszerre borult be Magyarország horizontja; midőn nemcsak az új intézményeket, evszázadok munkáját kellett megalkotni, de megis kellett védeni azokat a reakció által fellazított nemzetiségek fegyveres támadásától, a bécsi kamarilla armánykodásától, majd később az idegen fegyveres beavatkozástól.

S mit tehetett ily viszonyok közepette Kossuth, az első pénzügyminiszter, ki alig 400 000 forinttal vette át a kincstart, holott az 1848. évi egyenes adók abbajavarszt már befolytak? E súlyos körülményvel szemben tűnik fel mesés fenyeben Kossuth alkotó kepeisége. Meg kell alkotni a magyar nemzeti bankot, e varázsigt Kossuth ama nehéz napokban nemcsak kimerte mondani, de erejével kezzel és torhetetlen akarat-tal fogott hozzá a nagy eszme megvalósításához.

Ez irányban Kossuth és a Pesti magyar ker. bank vezeregyeniségei között a tárgyalások már apr. közepén folyamatba tetteket, melynek eredménye az lett, hogy miután a válságos időben kölcsönt szerezni nem lehet, bankjegyek kibocsátásához kell folyamodni, alap-élvül az tűzetven ki, hogy a költségek fedezésén kívül oly tartalékokat is alkottassék, a melynek alapján teljesen fedezett kincstarti jegyeket lehessen kibocsátani. Végül a Pesti magyar ker. bank és Kossuth között a következő szerződés jött létre:

A pénzügyminiszter a banknál aranyban és ezüstben öt millió forintot tesz le, mely változatlan és melyhez a bank csak azon mennyiség erejéig nyulhat, a melyben a papírjegyek beváltás vegett előmutatottak. A bankjegyek előállításá és értékük meghatározása a pénzügyminiszterrel illeti, de a jegyek készítésénél a bank egy biztosa jelen lehet.

A kezelési költségek pótlása céljából a banknak egy millió forint kamat nélküli rendelkezésre bocsátatik, továbbá 2 1/2 millió forint pedig az ipar és kereskedelem előmozdítása céljára 3%-os kamattal adatik át a banknak, mely 3 1/2 millió kölcsön biztosításul a bank minden vagyonát lekötö, a kibocsátandó bankjegyeknek az érczalapot meghatadó fölös értékeket ellenben az állam azon kötelezettséggel kezkesedik, hogy azokat penztárral fizetésül elfogadjja. Végül megállapodás történt arra nézve, hogy tekintettel a kisebb pénzjegyek hiányára, egyelőre csak egy és két fros nevértékű bankjegyek nyomtatnak és adatnak ki. Meg volt tehát a szerződés és megpitétetett a magyar nemzeti bank alapja. Amde az érczfedezt, a melyről a szerződésben szó van, amely a bankjegyeket forgalomképesekké volt teendő, hiányzott.

Ennek előteremtése egyik mesterműve Kossuth zseniáltságának, de egyszersmi d fényes bizonyítéka azon paratlan népszerűségnek, amelyhez hasonlóval Magyarországon csak az egy Hunyadi János bírhatott valamikor. Az érczalapot a nemzet közzadako zása utján kell megalkotni: — ez volt Kossuth eszméje. A minisztertanács megdöbbsent és merész és szokatlan tervtől, de Kossuth szellemi fölényének hatása, még Széchenyi sem véve ki, akkora volt, hogy a miniszterium nem ellenzte az eszme megvalósítását.

1848. május 19-én intézte Kossuth Lajos a nemzetben ama rendkívül hatásos kiáltványt, amelyben felhívta az ország lakosait, hogy arany-, ezüst- és érczpenz-készleteik, esetleg könnyen pénzre tehető terményeik feleslegét tegy k le a haza oltárára.

Bamulatos, megható és hazánk történelmének egyik legfényesebb lapját képező eredmény követte e felhívást. Gazdag és szegény, férfiak, nők, gyermekek hordtak össze erejüket, gondosan őrzött ékszereiket a haza oltárára; a menyasszony jeggyűrűjét áldozta fel és az egyszerű magyar paraszt lefektette apjától öröklött dolmányáról az ezüstgombot. Így gyűlt össze az érczalap, amelynek maradványát, több mint 1 1/2 millió forintot, a szabadságharc folyamán Windisgrätz herceg kobozta el.

De az érczalapnak a csodával határos módon való megalkotása által, még nem hártítottak el a bankjegyek kibocsátása elé gör-

ditett akadályok. Még egy hatalmas tényezővel, a bécsi miniszterium armánykodásával kelle Kossuthnak megküzdeni. E miniszterium eleinte az osztrák bank szabadalmával, majd azzal ijesztette a magyar kormányt, hogy a magyar bankjegyek nem fognak az osztrák pénzárak által elfogadtni, s midőn mindezekkel czélt nem ért, hajlandónak nyilatkozott, a maga egy és két forintos bankjegyeiből 12 1/2 millió forintot Magyarországnak kölcsönözni. Mas pénzügyminiszter talán kapva-kapott volna e nagylelkűnek látszó, a magyar kormány gondjait lényegesen kevesebbtől ajánlaton — Kossuth nem. Ő kijelentette, hogy nem érzi magát jogosítva, mulekony haszonért az ország pénzügyi függetlenségét feladtozni s megmaradt intézkedései mellett.

Ekkor kezdetét vette az egy és két forintos m a y a r b a n k j e g y e k előállításá. A bécsi miniszterium eltöltötte ezeknek illogadását az osztrák pénzárak által, de a közönség a tilalmat nem vette figyelembe; Kossuth nimbusza messze kimagaslott az osztrák kormány tekintélye fölött.

Az 1848. évi július havában megnyílt országgyűlés elején Kossuthal mint pénzügyminiszterrel ismét találkoztunk. Am e hatatos, megragadó drámai jelenetben a pénzügyminiszter csak annyiban szerepel, a mennyiben összegeket sorol fel, költségeket indokol, de annál inkább előtérbe lép a szónok, a lelkesedéstől áthatott hazafi, akinek ajkairól a veséket aható langszavak ömlenek.

A képviselőház július 10-iki ülése, a melyben Kossuth az ország védelmére szükséges had- és pénzerő megszavazását kérésztül vitte, egyik hazánk legnagyobb és legmeghatóbb történeti momentumának. Kossuth e napon önmagát multa felül s ragyogó ékesszólása a súlyos érvek felsorolásának erős oszlopain nyugodott.

»A vesztély elhárítására mindenekelőtt önmagunkban kell az erőt keresnünk — mondá a többek között. — »Élni csak azon nemzet fog, melyben van életerő; kit nem saját életeréje, hanem csak mások gyamolítása tartogat, annak a népnek nincs jövője! Kétszáz ezer katonát és 42 millió frotot kért Kossuth a honvédelem céljára, ennek megszavazását a lelkesedés áradó kitorése mellett az ellenek vezére, Nyáry Pál indítványozta s egyhangu határozattal ére-nyesült Kossuth akaratát. Ekkor remegő hangon ezeket mondta:

»Kérni akartam még önöket, uraim, hogy, ha van még a hazában va-ahol sajtó kebel mely kielégítésre vár, szenvedjen még egy kisse e sajtó kebel s várjon meg egy kisse e kívánság, ne függesszük fel ezektől azt, hogy a hazát megmentsük! De önök felállottak mint egyetlen férfi és én leborulok a nemzet nagysága előtt!«

Az első budgetet 1848 évi augusztus havában tárgyalta az országgyűlés. E budget az 1848 év második felére s az 1849 évre előirányzott kiadásokat és bevételeket tartalmazta. Az 1848 év második felére szóló költségvetés a következő:

Királyi udvartartás költségei	2 166 667 ft
Nador	112 860 »
Miniszterelnök	41 750 »
Külfüg	49 308 »
Belfüg	408 720 »
Penzüg	1 449 910 »
Közmunkaüg	4 412 775 »
Ipar és kereskedelem	318 813 »
Vallás és közoktatás	825 414 »
Igazságügy	404 590 »
Hadüg	16 480 000 »
Nemzetörtség	2 172 000 »
Összes kiadás	28 845 997 ft
Bevétel	10 126 730 »
Hiány	18 718 777 ft
Az 1849 évi előirányzat a következőket tartalmazza:	
Királyi udvartartás költségei	3 000 000 ft
Nador	225 720 »
Miniszterelnök	35 500 »
Külfüg	94 890 »
Belfüg	817 440 »
Penzüg	1 995 014 »
Földművelés, ipar és kereskedelem költségei	994 526 »
Közmunka költségei	8 799 950 »
Vallás és közoktatás költségei	2 902 394 »
Igazságügy költségei	809 180 »
Hadüg	39 197 757 »
Nemzetörtség	3 350 000 »
Összes kiadás	62 222 368 ft
Bevétel	16 359 053 »
Hiány	45 863 310 ft

Kossuth expozéjában rendkívüli szabadsággal világította meg költségvetésének minden egyes tételét, bámulatra ragadva e téren szakképzettségével s tájékozásával kevés számú ellenit is. E beszédben kitért Kossuth az új adórendszer körvonalozására is, részletesen fejtegetve azon nézeteket, amelyeket még 1847-ben az általa szerkesztett Pestü Hírlap útján tett közzé. Hangsúlyozta a gyengébb adóerők kiemelésének szükségességét, bár bevallotta, hogy ez rögtön megvalósítható nem lévén, a tiszta jövedelem egyelőre minden adóalappal 6% egyenes adóval rovándó meg. Nagy súlyt fektetett azonban a közvetett adók intézményének inaurálására s ezzel kapcsolatban az egyenes adók leszállítására. Közvetett adókat ajánlotta a lajstromozási, bérleg-, szeszgyártási, italmérsi és dohányeladási adókat, amelyeknek 1 $\frac{1}{2}$ évi jövedelmét 21 millió ftrra teszi. Ez esetben az 1 $\frac{1}{2}$ évi 61 millió ftr hiány 40 millióra apadna le.

Látható ezekből, hogy Kossuth az adózási elvek tekintetében korát mennyire meghaladta, s hogy ma itt ott népszerűtlen közvetett adóink bevezetésének ép ő — a szabadság leglelkesebb apostola — volt első szószólója.

Amde Kossuth világos tekintettel ismerve fel a helyzetet, nem habozott kijelenteni, hogy adóreformjainak megvalósítását a háborús idők lejárlása előtt keresztül vinni s különösen a közvetett adókból várható jövedelmet elérni nem reméli.

Hittelt kért tehát a törvényhozástól az egész 65 millió ftr hiány fedezésére s valószínűleg tartván, de maga is úgy óhajtván, hogy e hitel kamat nélküli államjegyek kibocsátása által szavaztassék meg, erre nézve a következő törvény alkotását javasolja:

1. A kibocsátandó államjegyek névértéke az ország összes jövedelmével és jövedelmeivel biztosítottatik.

2. Az államjegyek minden közpénztár által teljes névértékükben ezüstpénz helyett fogadhatók el.

3. 1852. évtől kezdve a kibocsátott államjegyek forgalma évenként legalább három millió forinttal apasztatik, kivéve, ha a teljes mennyiség forgalomban hagyását a törvényhozás a közjótérre nézve kivanatosnak találja, mely esetben ércalap volna alkotandó.

Az országgyűlés a budget-tet s a fenti törvényjavaslatot 1848. augusztus 26-án fogadta el s ezzel Kossuth Lajos tulajdonképeni pénzügyminiszeri működése véget ért.

Meg kell itt a történeti hűség kedvéért említenünk, hogy a fenti adóterv nem volt végrehajtható, s jövedelmek csak a közvetett adókból, különösen a vámokból folytak be, 1849 elején Kossuth kezdeményezésére, új adóterv készült, mely a föld-, ház-, valamint a kereskedelmi és tiszta jövedelmét 7 $\frac{1}{2}$ % erejéig kívánta megadóztatni, mely adó az országon kívül tartózkodó, erre engedélyt nem nyert birtokosokra háromszoros összeg erejéig lenne kirovando.

Ez adóterv az 1849. május 24-iki ülésben tárgyalatván, egyes képviselők a prog-

resszív adózást hozták javaslatba, de a többség, adatok hiánya s az idő rövidsége miatt, az e tárgyban tett indítványokat mellőzte.

Az 1849 év kezdetével szomorú napok viradtak a magyar kormányra. Az országgyűlés, a kormány kénytelen volt székhelyét Debreczenbe áttenni, a hadsereg a legtöbb ponton visszavonult, az ország jelentékeny részét az osztrák hadak özönlötték el.

Lemondott az első felelős miniszterium is és a kormányzást, élén Kossuth Lajosnál, a honvédelmi bizottságnak vette át.

De az egyetlen, aki e nehéz napokban nem vesztette el önralmát, lelkesedését és bizalmát, Kossuth Lajos volt s noha páratlanul allo tevékenységének nagy részét most már a védelmi intézkedések és a hadsereg megszervezése vette igénybe, mindig tudott időt szakítani arra is, hogy az ország pénzügyeinek gyakran fennakadó gépezetét mozgássa hozzá. Így az 1848 szeptember havában a nádorhoz menesztett küldöttség által tudott feltételek eljéül az ötförintos államjegyek forgalomba hozásának jóváhagyására vonatkozó követelést ígatta be, majd a kormánynak Debreczenbe való átköltözése után első dolga volt, hogy a papirpénz-gyártást a református főtanoda helyiségeiben felállítsa és működésbe hozassa. Ugyanez ekkor törvényjavaslatot terjesztett az országgyűlés elé, mely szerint mindaz, amit a nép a hadseregnek kiszolgált, az adóba betudatik vagy pedig az állam által törvényes kamatokkal együtt megterítetik.

Hogy mily nagy bizalmat helyeztek az ország Kossuthba, az leginkább az általa papirpénz forgalmaképességében nyert kifejezést. Tudjuk, hogy az állam e jegyeket összes javaival és jövedelmeivel garantálta ugyan, de azt is tudjuk, hogy az akkori körülmények közt, főleg a függetlenség kimondása és az orosz intervenció elhatározása után, mennyi bizalmat lehetett helyezni e biztosítékba. És mégis, az államjegyek még akkor is készséggel fogadtattak el, a midőn a forgalomba hozott összeg a 40 milliót már meghaladta s az ezüstpénz teljesen elfűnt. Csak a száz és a csekély számban forgalomba hozott ezres államjegyek forgalma ütközött némi akadályokba de csak azért, mert a kisebb pénzjegyek hiánya miatt a felváltás nehezebb volt. Sőt a váltópénz hiányának fedezése végett kibocsátott 15 és 30 kros papirjegyek is készséggel fogadattak el, holott ezek beváltása a törvényhozás által meg csak nem is ígértetett.

Később azonban a jegysajtók ide-oda költöztetése miatt a papirpénz-készlettel nem volt képes a kormány a forgalom igényeit kielégíteni; annál kevésbbe, mert az 1 és 2 forintosok ércalapjának Windschgrätz herceg által való elkobozása folytán ezen bankjegyek készítése s további kiadása beszünttetett, minek folytán a váltópénzként szereplő 15 és 30 kros papirjegyek után az 5 és 10 frosok voltak a legkisebb államjegyek. E körülmény a szabadságharc vége felé sok kellemetlenséget okozott a kormánynak, és ezek elhárítása vé-

gett Kossuth rendelkezése Szegeden 1 és 2 forintos kincstári utalványokat kezdtek nyomtatni, de a kisebb pénz hiányán e művelet már nem igen segített.

Kossuth lelkesedése, buzgalma, szervező tehetsége az 1849. év ápr. havában fordított a sors kerekén. A magyar seregek csatákat nyertek, Buda bevételét, a kormány visszatért az ország fővárosába s új remények ebredtek a csüggedő keblekben.

A második felelős miniszteriumot most már Kossuth, mint kormányzó nevezte ki. Ennek tagjai voltak: Szemere Bertalan belügyi, Batthyány Kázmér külügyi, Duschek Ferenc pénzügyi, Csányi László közlekedésügyi, Horváth Mihály vallás- és közoktatásügyi és Vukovics Sebő igazságügyi miniszterek; az ipar- és kereskedelmi tárcazt pedig ideiglenesen Batthyány Kázmér gr. vállalta el.

Tudjuk, hogy e miniszterium Kossuthtól nyerte inspirációit s így azon tevékenység, a melyet a rövid mámoros nyugalom ideje alatt a pénzügyi és közgazdasági terén kifejtett, Kossuth törekvéseinek, akaratának, eszméinek felelt meg.

Az 1849. évben a pénzügyi és közlekedésügyi miniszteriumokban a következő fontosabb törvényjavaslatok vetettek munkába s részben el is készülték: az új adórendszer, törvényjavaslat az urbéri kártalanításról, a posták igazgatásának új rendszeréről. Elkészítettek továbbá a szolnok-debreczen-kolozsvári és szolnok-aradi vaspályák tervei és a közmunkák általános rendszerét megállapító törvényjavaslat.

E munkálatok azonban már nem kerültek a törvényhozas elé. A diadalalmort csakhamar kétségbeesés váltotta fel, az orosz hadsereg bevonult, a magyar hadak hátráltak, a kormány Szegedre, majd Aradra tette át székhelyét.

És jött a vég. Kossuth 1849. aug. 17-én török földre lepett, Duschek pénzügyminiszter pedig a kezelése alatt volt arany-, ezüst-rudak és vert pénzt, a mely állítólag több millió ftr érteket képvisel, Schlick táborába vitte s az osztrákoknak adta át.

Kosciuszkó Tádé.

— A lengyelek ünnepe! —

Krakó városának vén falai között ünnepet ülnek a lengyelek. Kosciuszkót, a nagy lengyel szabadsághóstit dicsőítik hazafias beszédekben és a sok ezer ember szemei előtt, akik a szabadsághős szobra előtt a kegyelet mutatják meg Lengyelország nagyjait iránt, feltűnik a régi dicsőség, melyet az ünnepelt hős szerzett a lengyelek számára, a véres napok, melyekben lelkesedésük, hazaszeretetük tönkre tette a számára, erőre jóval nagyobb ellenséget.

Századik évfordulóját ülik meg a lengyelek ama napnak, melyen Kosciuszkó mint diktátor, letette esküjét. Koszorúkat raknak a királyi kriptába, ahol a hős örök álmát alusza és beszédek mondának a Kosciuszkó-

halomnál, melyet ama helyek földjeiről raktak össze, ahol Kosciuszkó elt és küzdött.

Kosciuszkó Tádé 1746. február 12-én született Siechnovicében. Szülei, kik régi, de elszegényedett nemesek voltak, a varsói kadétskolába adták őt, melynek kitűnő elvégzése után államköltségen versaillesei, párisi és bresti katonai akadémiákba jutott a fiatal katoná. Tanulmányait elvégezvén, lengyel hadi szolgálatba állott. 1777-ben szerelmi bánat miatt elhagyta hazáját és mint Washington adjutánsa észak-amerikai szolgálatba állott.

Itt gyorsan haladt előre. Már tábornok volt, amikor 1787-ben visszatért hazájába, hol a következő évben a lengyel sereg megszervezésével vezérőrnagygyá neveztek ki. Mint ilyen részt vett az 1791. évi május 2-iki államcsínyben, mely megteremtette s lengyel alkotmányt. Katalin csárné már ekkor foglalkozott Lengyelország felosztásának eszméjével és miután a lengyelek egy részét meggyverte a maga számára, csakhamar több és több orosz ezred közeledett Lengyelország felé. A lengyelek királya gyegyerbe szállította népét és Kosciuszkót bízta meg az oroszok visszaverésével.

1792. július 17-én Kosciuszkó 4000 emberrel megtámadta a négyszerte erősebb orosz sereget és öt napon kerül keresztül nem engedte őket diadalhoz jutni, míg végre neki kellett hátrálnia.

Kosciuszkó ezután másodszor is elhagyta hazáját, ahová 1794-ben tért vissza, a mikor is a lengyel forradalmi párt mebizta őt azzal, hogy szabadsítsa fel Lengyelországot az orosz járom alól. A nemzetgyűlés legfelsőbb hadvezérnek és diktátornak kiáltotta őt ki és Kosciuszkó 6000 emberrel 1794. április 4-én megverte az oroszokat Raszlavice mellett. Nemskora megtörtént a varsói fölkelés és Kosciuszkó oladietett, ahonnan a szövetséges porosz-orosz sereg ellen vonult, mely őt június 8-án Szeckocny mellett megverte és Varsóba visszaszorította. A szövetségesek megszállták a várost, de a poroszok már szeptember 6-án visszavonultak, az oroszok pedig egyedül nem tudták a várost megszállva tartani.

Kosciuszkó ezután rendezte a pénzügyet és igazságszolgáltatást. Azután visszaadta a nemzetnek a reája bízott legnagyobb hatalmat. Az oroszok azonban nem nyugodtak. Ismét előrenyomultak és 1799. október 10-én Maciejovica mellett, miután Kosciuszkó háromszor visszaverte az oroszokat, elfogták a sulyosan megsebesült hőst. A vezér eleste elvette a lengyel hadsereg erejét. November 8-án már Varsó is kapitulált és Lengyelország nem volt többé királyság.

Kosciuszkó felgyógyult sebeiből és 1796. novemberében, Katalin csárné halála után, visszanyerte szabadságát. 1797-ben Kosciuszkó ismét Amerikába ment, de már a következő évben visszatért és Fontainebleauban telepedett le. Később Solothurnba ment gazdálkodni és itt halt meg 1817. okt. 15-én.

I. Sándor csár rendelkezése Krakó régi királyainak sírjába helyezték el a nagy hadve-

A „DEBRECZEN” TARCZAJA.

Kossuth a magyar költészetben.

A költészet a nemzet nagyjainak nevét minden korban szárnyára emelte s követte az örök életbe. Az 1848-49-iki s az ezutáni érekek nepeköltészetét Kossuth fejté övezi glóriával. Kossuth neve a hazaszeretet s a harci dicsőség lobogója, melyről a magyar nép oly előszeretettel énekelt, a minőhöz hasonlót sem nálunk, sem más népek életében nem találunk. Énekelt a magyar nép Szent Lászlóról, Mátyás királyról, II. Rákóczi Ferenczről, a műköltészet számos történeti alakot dicsőít, a nép- és műköltészetnek sok szerettét alakja volt: de a magyar népköltészetben Kossuthé az elsőség. Költőink közül is többen írtak verset Kossuthhoz vagy Kossuthról, de a népköltészet szeretetének teljes melegevel vette körül a népszabadság ideálját.

A Kossuth-dalok közül itt közlünk néhányat. A következő a muszka invázió alkalmával termett:

Édes anyám, édes anyám,
Készítsd el a fehér ruhám!
Most indulok olyan utra,
Mírólt többet ne varj vissza.

Amottan jön egy katona,
Még azt mondják, atyámfia;
Hogy ne volna atyámfia,
Mikor édes hazámfia.

Kossuth Lajos édes apám,
Felesége édes anyám,
Én vagyok az igaz fia,
Magyarország katonája.

Kossuth Lajos udvarába
Eltörött a lovam lába,
Gyere pajtás gyógyítsuk meg,
Itt a muszka, szalaszszuk meg!

Megkapóán kedves az alábbi rövidke dal is, mely ép oly hamar lön népszerű, mint az előbbi. Ebben a honnmaradtak kívántak szerencses utat a menekülőknék:

Csendes már e tenger,
Semmi habot nem ver,
A menekülőknék
Baldog utjok lézen
Kossuth Lajos éjlen!

Mikor aztán elterjedt a hír országszer-
te, hogy Kossuth kiszabadult a török rabságtól és
Angliában van, akkor megeregt a nóta:

Majd elmegyünk messzire, messzire,
Angolország kellő közepébe;
Leszállunk az angyalok völgyébe,
Kossuth Lajos háza elejébe.

Arra a hirre pedig, hogy Kossuth angol és francia segítséggel jön be az országba s kitűzi a függetlenségi lobogót a haza földjén, a derék felvidéki tót munkások aratásközben ezt dudolgatták:

Gyűn Kossuth, gyűn!
Negyvenezer angliával,
Kétszázezer francziával,
Gyűn Kossuth, Gyűn!

Sőt a Duánútól az a hír is járta, hogy Kossuth már titokban itthon is van. Erről ez a meglehetősen primitív vers tesz tanubisonyságot:

Kossuth Lajos a Bakonyban
Fel és alá sétál,
Dupla puská az oldalán,
Magyar huszárt vár.
Kossuth Lajos még megvan,
Magyar huszár elég van.
Éljen a magyar!

Mikor Kossuthot az ötvenes években várták, ezt dalolták:

Könnyű a németnek
Adót egzekvalni,
Nehéz a magyaroknak,
A szegény magyaroknak
Kossuth Lajost várni.

De szeretnék én Kossuthal beszélni,
De még jobban szobájában sétálni.

Megmondanám én azt Kossuth Lajosnak,
Sok adója van a szegény magyaroknak.

Van egy dal, mely Kossuth és Garibaldi nevével van kapcsolatban. Ezt 1863-64-ben énekeltek:

Garibaldi csárdás kis kalapja,
Nemzeti szín pantlika van rajta;
Nemzeti szín pantlika van rajta,
Kossuth Lajos neve vagyon rajta.

Letörött a bécsi torony gombja,
Ihatnék a Garibaldi lova,
Magyar kis lány merits neki vizet,
Garibaldi a csatára siet.

Ezernyolekszáz hatvankettedikbe,
Felment Garibaldi egy nagy hegyre,
Onnan nézte szép Magyarországot,
Hogy harcolnak a magyar huszárok.

Valamennyi közt a legcsinosabb s legismertebb az alábbi, a valódi Kossuth-nóta:

Kossuth Lajos ablakába
Kinyitott a piros rózsá,
Rahajlott az egyik ága,
Ott busul az árnyékába.

Kossuth Lajos nagy bujába
Kiül a tenger partjára,
Raborul a koronára:
Hol van a sok katonája?

Esik eső karikára,
Kossuth Lajos kalapjára,
Valahány csepp esik rája,
Annyi áldás szálljon rája.

Kossuth Lajos azt üzente,
Hibázik a regementje;
Ha hibázik kettő, három,
Lesz helyette tizenhárom.

Kossuth Lajos az izente,
Elfogyott a regementje;
Ha még egyszer azt izeni,
Mindnyájunk el kell menni!

Költőink dalaiból közöljük a Tóth Kalmánét:

Kossuth.

A harcba mentem én is akkor el...
Bár okát nem sejtém, hogy mi lehet;
Tizenhat éves gyermek voltam én —
Csak mentem — és éltettem nevedet.

Atakra fujtak — és én neveték,
Tréfnak tetszett ez a művelat —
De a huszárok közbevettek és
Rohantunk mind — éltette nevedet.

Elvesztett minden — haza mentem én,
Atám szeméből a könyv peregett...
És sirtam én is, nem tudám miért —
De sirva is éltettük nevedet.

Azóta nagyon sok év elhaladt,
A sejtelen előttem eszme lett:
Most értek mindent: mi volt akkor az!
És éltetem én most is nevedet.

A székely földön ez a nóta járja,
melyet Sebesi Samu kolozsvári hírlapíró írt:

Kossuth Lajos magyar népe,
Talpig gyászba, feketébe,
A hazája: bus temető,
Hulló könnye: záporosó.

Ne sírj, ne sírj hü nemzete,
Kossuth Lajos azt üzente:
Ha majd útni fog az óra,
Megnyílik a koporsója!

Debreczenben ez a szép, bánatos dal szál szájról-szájra:

Kossuth Lajos sírhalmára
Raborult a ciprus ága;
Azt susogja minden levél:
Teste meghalt, de lelke él!
Él, míg magyar lesz!...

Kossuth Lajos feltámad még,
Mihelyt rája leszen szükség...
Mint hadisten, Ó jár elől,
S fut az ellen minden felől —
Szabad lesz e hon!...

zér holttestét,
lett és halas
gés emlékezet

H

Találkoz

gyerület Ottho

Sétahan

vasárnap d u.

Szinház

Munka

lai műhelyben

óraig.

Apr 4

April 8

Apr 8

Apr 8

táncteremben

Apr 11

April 1

ság közgyűlése

Apr 15

(csapo-utca)

April 2

U

* Debr

ládál. A

gét T h a l y

viselő vezet

ladhoz.

Thaly

megemlékez

napjai Debr

nagy templon

nak a jelen

nek volt me

olyan gya

hatalával; de

mindenket

a Rákóczi

érezve azt,

tője visszat

dá tett.

Kossuth

után, melyet

tes leke-ed

és honseret

suth m e l

azert most, m

református m

deti a nemze

res magyar

Kossuth fiait,

mely atyjuk

sak meg a

ros, hosszant

K o s s u

felelt.

Mindig

szor Debrece

voltam ott s

lenni abban

kijelentette

mily tisztelő

nyeknek, épp

déssel fog fe

megszégek és

melyek a de

ajkairól elha

voltak.

Hogy me

t e m i s m e

t ő l f ü g g

közvetlenül

debreczeni fű

szemben tanu

lősleges. —

át megbízóik

zését.

Az éljen

szavaira felha

dor szől

A t y a s

s z ű n k m e

ő n á l l ó s a

z e e r t e m

(Zajos éljen

* Agg

ládál. Az

küldöttség

rezeni honve

családhöz.

Egészen

tézekkel, kik

suth fiait elé

Szerkesztői üzenet.
 Előzetesnek helyben. Pénteki lapot, az ősi kívánatára se adhatunk. Ha azonban lapunk kauczióját szíveskedik kiegészíteni 5250 forinttal: akkor pénteken is adhatunk és adunk is lapot!

Közgazdaság.

A sertéskereskedelmi csarnok jelentése.
 Április 1.
 a) Hizott sertés árak: I. Magyar első rendű: 1 Óreg nehéz (páronként —400 kilg-on felüli súlyban) 50.—51.— 2. Óreg közép (páronként 300—400 kilg-súlyban) 50.—51.— 3. Fialat nehéz (páronként 320 kilg-on felüli súlyban) 53.—54.— 4. Fialat közép (páronként 250—320 kilg, súlyban) 51.—52.— 5. Fialat könnyű (páronként 200 kilg-ig terjedő súlyban) 50.—51.— II. Magyar szedett: . Nehéz (páronként 280 kilg-on felüli súlyban) 49.50—50.— 7. Közép (páronként 220—280 kilg, súlyban) 49.50—50.— 8. Könnyű (páronként 280 kilg-ig terjedő súlyban) 49.—50.— III. Szerbiai: 9. Nehéz (páronként 260 kilg-on felüli súlyban) 50.—51.— 10. Közép (páronként 250—320 kilg. súlyban) 50.—51.— 11. Könnyű (páronként 220 kilg-ig terjedő súlyban) 48.—49.50.— Sertés létszám márcz. 29-ik napján volt készlet 141,727 darab.

Budapesti gabonatözsde. Hivatalos jegyzések április 2. — Buza ószi 7.41 pénz, 7.43 áru, tavaszra 7.19 pénz, 7.20 áru Tengeri 1894. máj.—jun.—ra 4.94 pénz, 4.95 áru Zab tavaszra 7.20 pénz, 7.22 áru. Káposzta-repeze aug.—szept. 11.55—11.65 áru.

VASUTI MENETREND.

1893. október hó 1-től.

Debreczenből indul:

Budapest—Nagy-Várud felé	reggel 8.40 p.
	déli 12.36 p.
	este 10.31 p.
Csák Nagy-várud felé	délután 2.32 p.
Szatmár felé	délután 3.51 p.
	este 8.— p.
	éjjel 3.05 p.
Miskolcz felé	délután 8.45 p.
	délután 3.58 p.
	este 8.05 p.
B.-Szt.-Mihály felé máv-ról	reggel 5.64 p.
	vásártérről 6.04 p.
	máv-ról délután 3.37 p.
	vásártérről 3.50 p.
F.-Abony és Polgár felé máv-ról	reggel 5.00 p.
	vásártérről 5.13 p.
F.-Abony és Polgár felé máv-ról	délután 4.03 p.
	vásártérről 4.15 p.

Debreczenbe érkezik:

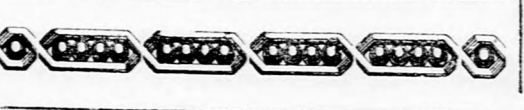
Debreczenbe N.-Várud-P.-Ladány felől reggel	2.40 p.
Budapest felől délután	3.31 p.
	gyorsvonat este 7.09 p.
Csák Nagy-várud felől reggel	7.41 p.
Szatmár felől reggel	7.55 p.
	délután 12.16 p.
	este 10.16 p.
Miskolcz felől reggel	8.07 p.
	déli 12.06 p.
	este 7.20 p.
Büd-Szent-Mihály felől vásártérről	reggel 8.03 p.
	máv-ra 8.17 p.
	vásártérről este 7.40 p.
	máv-ra este 7.50 p.
F.-Abony és Polgár felől vásártérről délután	5.11 p.
	máv-ra 5.25 p.
F.-Abony és Polgár felől vásártérről reggel	7.44 p.
	máv-ra 8.— p.

Budapestről—Debreczenbe indul:

Személy-vonat reggel	8 óra 25 pkor.
Gyors-vonat délután	2 óra 10 pkor.
Személy-vonat este	7 órakor.
Gyors-vonat este 9 óra 15 perczkor, mely Püspökáladányban utóleri a Budapestről este 7 órakor induló személyvonatot.	

(Egységes vasuti- — zóna — idő szerint.)

Főszerkesztő: **Szinay Gyula**
 Felelős szerkesztő és lapkiadó: **Kósa Barna**
 Főmunkatárs: **Dr. Bakonyi Samu**
 (Szerkesztőség és kiadóhivatal főtér 1828.)

Hajdúvármegye és Debreczen sz. kir. város Főispánjától.

164/1894.
Pályázati hirdetmény.

Debreczen sz. kir. város folyó évi május havi rendes közgyűlésén egy rendőrbiztosi állás fog választás útján betöltetni; meg állásra ezennel pályázat hirdettetik.
 Ezen állás évi hatszázötven (650) frt fizetésből és ruházattal álló javadalma-zással van összekötve és az 1873. évi II. t.-cz. 4. § a b) pontja értelmében első sorban igazolvánnyal ellátott altisztek részére van fentartva.
 Felhívtnak az ezen rendőrbiztosi állásra pályázni kívánók, hogy kellően felszerelt pályázati kérvényeiket hozzám, mint a kijelölt bizottság elnökéhez, **f. 1894. évi május hó 6-ikának délután 5 órájáig** annyival inkább benyujtsák, mert később érkező pályázati kérvények tekintetbe vétetni nem fognak.
 Debreczen, 1894. márczius hó 1-én.

Grf Dégenfeld József.
 (101.) 2—2.

64/1894. v. szám.

Árverési hirdetmény.

Alólikt kiküldött végrehajtó az 1881. évi LX. t.-cz. 102. §-a értelmében ezenel közhírré teszi, hogy a derecskei kir. járásbírótság 37/1894. P. számú végzése által Kohn Henrik szováti lakos javára időközben csődbejutott Schirf Farkas képv. csődtömeggondnok Dr. Fejér Ferencz ügyvéd ellen 106 frt 40 kr tőke, ennek 1891. évi június hó 18 napjától számítandó 6% kamatai és eddig összesen 69 frt 35 kr perköltségek követelés erejéig elrendelt kielégítési végrehajtás alkalmával bíróság felülfglalt és 1092 frt 45 kr-ra becsült bolti árucikkék, szobabutorokból álló ingóságok nyilvános árverés útján eladatnak.
 Mely árverésnek a 498/1894 P. sz. kiküldést rendelő végzés folytán a helyszínen vagyis Derecskén a végrehajtási színhelyen leendő eszközzésére **1894-ik év április hó 13-ik napjának d. u. 2 órája** határidőül kituzetik és ahoz a venni szándékozók ezennel oly megjegyzéssel hivatnak meg: hogy az érintett ingóságok ezen árverésen, az 1881 évi LX. t.-cz. 107. §-a értelmében a legtöbbet ígérőnek becsáron alól is eladatni fognak.
 Az árverezendő ingóságok vételára az 1881. évi LX. t.-cz. 108. §-ában megállapított feltételek szerint lesz kifizetendő.
 Kelt Derecskén, 1894-ik évi márczius hó 31. napján.
Oláh Géza
 kir. bir. végrehajtó.
 (136.)

GRÓF ESTERHÁZY GÉZA-FELE
cognacgyár-részvénytársaság
 BUDAPESTEN.
 Teljesen befizetett részvénytőke **640.000 korona.**
 Az osztrák-magyar birodalom egyik legnagyobb cognacgyára
ESTERHÁZI COGNAC
 tiszta borból, idegen anyagok hozzákeverése nélkül készült és ezért a közönség kedvencz itala.
 Több ezer elismerő nyilatkozat. **Diszoklevél, aranyérem** díszkeszettel kitüntetve.
 Legelőkelőbb orvosi tekintélyek által ajánlva kapható Debreczenben Aron Miksa, Aron Manó és társa, Csanak József, Rieki József, Zelmós, Geréby Fülöp, Leidenfrost Armin, Szabó Zsigmond, Varga Lajos, Parthy Ferencz, fogyasztási és italadókat bekezelő polgári szövetkezet, Poszert Janos, Balogh Béla és minden nagyobb üzletben.
 (481)

Férfi-, fiu- és gyermek ruha-raktáramat
 legközelebb a „Hungária“ kávéházzal szemben,
báró Josinskyné urnó házában helyezem át; ezen körülményből kifolyólag és mert tuhamzozott raktáramat az új helyiségben elhelyeznem lehetetlen, elhatároztam, hogy összes **saját műhelyemben készült**
tavaszi, nyári és őszi
 valamint még megmaradt teli árucikkeimet **igen jutányos áron**
majdnem ingyen
 bocsátom a n. é. közönség rendelkezésére.
 Ezen rövid felarabani elárusítást ajánlom b. figyelembe vételre, egyszerűsággal tudatom, hogy most is és ezentul is
szabó műhelyem
 részére dus raktárt tartok mindenféle bel- és külföldi szövetekből és mérték utáni megrendeléseket oleső ár mellett a legdivatosabb szabással eszközölök.
 Tisztelettel
FÉNYES MÓR
 férfi szabó üzlete Debreczenben.
 (116)

INTÉS
cognackereskedők- és fogyasztóknak
 ÓVA INTÜNK
 utánzott tokaji cognac vételétől
 MIUTÁN EZT
 minden egyes ismét elárusítónál elkoboztatni fogjuk
UTÁNZOTT
 minden tokaji cognac, mely nem az egyedüli, Tokajban létező
ELSŐ TOKAJI COGNACGYÁRBÓL
 származik, és mely Tokaj városa czimerével
 mint bejegyzett védjeggyel
 ellátva nincsen.
ELSŐ TOKAJI COGNACGYÁR TOKAJBAN.
 Aranyérmek 8 kiállításról: (Páris, Bordeaux, Nizza, London, Berlin, Hága, Brüsszel, Chicago stb.)
 A magas kereskedelmiügyi m. kir. miniszterium ellenőrzése alatt Gyári kedvezmény által kitüntetve.
KAPHATÓ:
 Geréby Fülöp fűszer- és esemege kereskedésében.
 (129) 2—7

XXV.
 Előzetes helyben vagy...
 Egész évre...
 Félévre...
 Negyedévre...
 Egy órára...
 Egyes...
 A lap szellemi...
 Emény a szerkesztő...
 Előzetes...
 Telegráf K. Lajos...
 és a kiadóhivatal...
 A »DEBR...
 manak masod...
 test nyitunk...
 zetöinket elő...
 előfizetőink...
 édes elkerül...
 egyszerűen e...
 deni: »A Deb...
 czen-...
 kiadó-hivatal...
 Nők küld...
 Kétezer...
 tegnap délu...
 ben Kossuth...
 Tivadar elő...
 48-as érzelt...
 Asbóth H...
 Fel há...
 fia a terem...
 szavakkal ap...
 — Felh...
 Márczius 20...
 borítja haz...
 drágább kin...
 vünből jött...
 szent sirja...
 lesz, oda zar...
 dalmát el ne...
 ott vartuk...
 drága hamva...
 tusának szent...
 kadva a fajd...
 tak Dante s...
 ranza! De m...
 Feltáma d...
 újra éledtünk...
 vét viseled, k...
 te, ki Kossu...
 led, légy haza...
 A szón...
 felbe szakító...
 nyien hangos...
 Asbóth...
 beszédét...
 Nincs m...
 dicső édes a...
 radjanak itth...
 A nag...
 Nincs...
 Aldjon...
 Itt él...
 A végsz...
 már alig tud...
 dig mindanny...
 — Mar...
 idehaza!
 Kossuth...
 ték, megcsóko...
 suth Ferencz...
 Szivem m...
 tüket. Aki az...
 cső emlékü a...
 sának leánya...
 anyát, azt me...
 hoztuk alyán...
 akkor, mikor...
 madást ünne...
 dott minden...
 szivében. A n...
 kisérük szerel...
 lelket is a m...
 nagyra becsül...
 ványsága az v...
 temessék, látj...
 Kossuth...
 jezte be, hogy...
 Testvérek...
 testvérek vagy...
 gyermekei is...
 Ezután K...
 szölet: ...
 Bátyám s...